

[Christmas Møller.]

Grad fra de voldsomme Kronefald over 1919, da Kronen den 2. Januar stod i Pari, til 1920, hvor Kronen var ca. 50 Øre værd?

Jeg siger igen, at man maa være klar over, hvad man vil. Ingen kan være i Tvivl om, hvad de Konservative vil paa dette Omraade. Hvis vi kan finde Vej frem, som ikke bringer Statens Sikkerhed paa det økonomiske Omraade i Fare, og hvor Valutacentralen kan afløses af Told og andre Foranstaltninger, saa gaar vi naturligvis den. Havde vi faaet Tilslutning til en Afvikling af Mestbegünstigelsestraktatsystemet, saaledes at det dobbelttariferede Toldsystem kunde være traadt i Stedet, havde vi naturligvis villet den, og ingen skal tro, at vi i Dag er bundet paa Hænder og Fødder til en Valutacentral frem i Tiden, naturligvis ikke. Og jeg siger til det Børsmøde, som i saa mange Henseender var et værdigt Udtryk for den haardtramte Handelsstand, at det manglede naturligvis en Ting, den positive Anvisning paa, hvorledes man skulde sætte andre Foranstaltninger i Stedet, som trygt, roligt, sikkert, uden for store Lakuner, kunde afløse det nuværende med et andet System. Men i det Øjeblik man blot vil holde det svævende, angriber Valutacentralen og selv har Forslag, om hvilke man kan sige, at der er nøjagtigt det samme i dem, i det Øjeblik man vil holde Kronespørgsmaalet svævende, saa siger jeg: Den Tid, hvori vi lever, er efter min Opfattelse saa haard, saa stærk, er paa en ganske anden Maade krævendé over for de politiske Partier, det, den kræver, er stærke og enkle Standpunkter, og skal Samarbejde finde Sted mellem Partiérne, saa kræver det ogsaa en tilsvarende Klarhed fra begge Sider.

Jørgen Jørgensen: Den Prøve paa Sammenholdet i den samlede Opposition, som vi nu har været Vidne til, giver ikke Anledning for Regeringen til at blive særlig ængstelig for det, der er under Optræk. Det viser sig nemlig, at det, man i de to Partier kan enes om over for de foreliggende Spørgsmaal, er meget lidt. Det viser sig yderligere, at det er jo slet ikke de Konservative, der har været ivrige for at faa en samlet Opposition bragt til Veje i Spørgsmaalet om Renten, men at det er Venstre, der i Landstinget har henvendt sig til de Konservative for at hindre den fortsatte Rentesænkning, som Partiet indtil for ganske kort Tid siden var enig med os andre i. Jeg noterer med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Krag ikke har røkket

ved, hvad jeg fremførte i Gaar med Hensyn til Venstres og vort Partis Stilling over for det danske Landbrug. Der blev ikke af det ærede Medlem indvendt noget imod de konkrete Ting, jeg fremhævede, hvor jeg dokumenterede, at hvad vi havde stillet i Udsigt og vilde kunne have gennemført over for det danske Landbrug, saafremt Venstre havde støttet det, vilde, gjort op i Kroner og Øre for den enkelte daarligt stillede Landmand, betyde langt mere end de Foranstaltninger, Venstre havde foreslaaet.

Naar det ærede Medlem derefter vender sig meget stærkt igen i Dag mod Valutacentralen og vil give det Udseende af, at vi andre, at Regeringspartierne anser Valutacentralen for noget meget tilfredsstillende, er det fuldkommen at vende Tingene paa Hovedet. Vi anser ingenlunde Valutacentralen for at være en Velsignelse, vi anser Valutacentralen for at være en Nødvendighed, og vi tager Konsekvensen heraf. Vi vil ikke benytte vor Stilling paa den Maade, Aar for Aar i et Spørgsmaal, hvis Gennemførelse vi erkender Nødvendigheden af, at vi alligevel holder os uden for eller løber fra Ansvar for at tage en Stilling, som kan tilfredsstille et vist Publikum i Landet, der ikke har tilstrækkelig Indsigt i, hvad det her drejer sig om. Men jeg siger til det ærede Medlem Hr. Krag, der kritiserer Valutacentralen saa stærkt, at indtil i Dag har det ærede Medlem og hans Parti jo ikke kunnet foreslaa eller turdet foreslaa, at denne Valutacentral ophæves. Venstre har stillet Forslag om, at Valutacentralen skulde bevares, et Forslag, der nødvendigt maatte medføre, at man maatte have Kontrol med og Indflydelse paa Indførselen af de allerfleste Varer her i Landet i samme Grad, som Tilfældet er under den nuværende Ordning. Det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil sige, at der med Valutacentralen efter Venstres Forslag kun skulde tages handelspolitiske Hensyn, naar det nødvendigt maatte medføre, at man paa ethvert Tidspunkt skulde have Sikkerhed for at kunne importregulere de Varer, som kommende Handelsaftaler nødvendiggjorde blev importreguleret. Naar man paa ethvert Tidspunkt skulde have i sin Haand at kunne flytte Indkøb af Varer til de Lande, vi stod i Forbindelse med og skulde slutte Aftaler med, saa vilde det jo nødvendigt medføre, at man ikke i Perioder paa 4 Maaneder frem i Tiden eller mere kunde uddele Attester eller give Indkøb fri af de Varer, som man senere i dette Aar skulde have til